

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719201470
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719201470.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpeného: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Michalská 14, 811 03 Bratislava, proti žalovanej: T. B. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. R. XXXX/XX, XXX XX L., zastúpenej: Advokátska kancelária KUHAJDA, s.r.o., Karadžičova 47, 811 07 Bratislava, o zaplatenie 21.007,35 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8Csp/25/2019-109 zo dňa 20.11.2019 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd žalobe vyhovel, potvrzuje.
- II. Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania m e n í tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 22,42 %.
- III. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu istiny 12.858,97 eur, spolu s 5,05% úrokom z omeškania ročne a to zo súdom špecifikovaných súm splátok úveru a z týchto súm vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok úveru až do zaplatenia (výrok I.). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (výrok III.).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy istiny vo výške 21 007,35 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania titulom predčasného zoplatnenia úveru poskytnutého žalovanej žalobcom na základe medzi nimi uzatvorenej Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru Flexipôžička zo dňa 01.10.2013.

Žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 23 259,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť mesačnými splátkami vo výške 361,08 eur, dátum prvej splátky bol dohodnutý na 15.11.2013 a posledná splátka bola splatná 15.09.2020. Z dôvodu neplnenia podmienok zmluvy - neplatenia splátok úveru žalovanou, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Dňa 08.10.2015 žalobca vyzval žalovanú na predčasné splatenie zostatku úveru, potom ako na uplatnenie práva predčasnej splatnosti úveru žalobca žalovanú upozornil v upomienke zo dňa 27.04.2015.

3. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že predmetnú zmluvu súd posudzoval ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Posúdením otázky platnosti právneho úkonu predčasného zosplatnenia úveru žalobcom podľa ust. § 7 1, 2 a § 11 ods. 2 tohto zákona súd dospel k záveru, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle podmienok stanovených v ust. § 7 ods. 1, 2 a to, hoci išlo v prípade žalovanej o jeho zamestnankyňu a žalobcovi boli známe jej zárokové pomery, žalobca nepreukázal, že by si zaobstaral potrebné údaje a to nahliadnutím do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácať úver, tiež žiadnym spôsobom nepreukázal, že by zisťoval rozsah výdavkov a rodinný stav spotrebiteľa. Potom podľa § 11 ods. 2 veta prvá zákona žalobca nie je oprávnený vyžadovať od žalovanej (spotrebiteľa) jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru a podľa § 11 ods. 2 veta druhá sa predmetný úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový, nakoľko v danom prípade ide o hrubé porušenie povinností žalobcu podľa § 7 ods. 1.

4. Súd uviedol, že vzhľadom na súdom predbežné posúdenie otázky platnosti predčasného zosplatnenia aj samotný žalobca má za to, že vo vzťahu k žalovanej nedošlo k zosplatneniu úveru právne relevantným úkonom a preto navrhol, aby súd v konaní žalobcovi priznal len tie sumy splátok úveru, ktoré boli splatné po 15.01.2015 až do súčasnosti, teda do najbližšej splátky, kedy bude súd rozsudkom rozhodovať.

5. Súd prijal záver, že keď žalovaná mala zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 23 259,- eur v 83 splátkach, pričom úver je bezúročný a bezpoplatkový, tak splátka na jeden mesiac predstavuje sumu 280,22 eur. Súd mal preukázané, že žalovaná zaplatila žalobcovi celkom sumu 3 954,23 eur, čo zodpovedá splátkam za 14 mesiacov ($14 \times 280,22 \text{ eur} = 3 923,08 \text{ eur}$) a časť 15-tej splátky vo výške 31,15 eur. Teda žalovaná si splnila povinnosť voči žalobcovi za obdobie od 15.11.2013 do 15.01.2015. Od nasledujúcej splátky splatnej k 15.02.2015 žalovaná splátky riadne a včas neplatila. Potom nie je dôvodná námietka premičania vznesená žalovanou, že nemala zaplatené aj niektoré splátky v roku 2014, pretože žalobca si uplatnil pohľadávku dňom 18.08.2017 (a to v konaní 7Csp/117/2017, ktoré bolo zastavené podľa § 6 ods. 1 CSP avšak v spojitosti s ust. § 71 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní žalobca v trojmesačnej lehote opätovne podal žalobu na okresný súd a účinky podania žalobcu zo dňa 18.08.2017 zostali zachované). Teda pohľadávka bola žalobcom uplatnená včas a to v trojročnej premičacej dobe pre jednotlivé splátky (počítanej od 15.01.2015) podľa § 101 Občianskeho zákonníka.

6. Súd vyhlasuje rozsudok dňa 20.11.2019, počet splátok od 15.02.2015 - najbližšia splátka, ktorú žalovaná nezaplatila, až do vyhlásenia rozsudku do 15.11.2019 (termín splatnosti splátky) je 46 mesiacov a keďže mesačná splátka je 280,22 eur potom má žalobca nárok na sumu 12 858,97 eur ($280,22 \text{ eur} \times 46 = 12 890,12 \text{ eur} - \text{zaplatených } 31,15 \text{ eur}$, ktorú sumu je treba započítať na mesiac február 2015). Súd žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy istiny 12 858,97 eur.

7. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol, t.j. vo výške istiny 8 148,38 eur ($21 007,35 \text{ eur} - 12 858,97 \text{ eur}$) a príslušných úrokov z omeškania.

8. Námietku žalovanej, že súd nemá rozhodovať nad žalobou žiadaný petit - čiže zaviazat' žalovanú platiť v splátkach nejaké sumy, pretože žalobca si uplatňoval svoju pohľadávku z dôvodu zosplatnenia celého úveru, súd posúdil ako nedôvodnú. V zmysle § 140 CSP zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo a zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Žalobca žalobu nerozširoval, resp. nežiadal priznať žalovanú sumu na základe iných skutkových okolností. Tá skutočnosť, že nie je možné žiadať jednorázové zaplatenie celého úveru nezakladá iné skutočnosti, ktoré sú podstatné pre zmenu žaloby. Za iné skutkové okolnosti nemôže byť považovaná tá skutočnosť v rámci konania, že súd prizná právo na zaplatenie nie z tej skutočnosti, že nenastala predčasná splatnosť pohľadávky, ale že je daná tá skutočnosť, že úver považuje za bezúročný a bezpoplatkov.

9. Súd priznal žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Úroky z omeškania však priznal vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok úveru, keďže žalobca v zmysle § 11 ods. 2 nemohol žiadať od žalovanej zaplatenie celej sumy naraz, úroky mu prislúchajú len v rámci jednotlivých splátok.

10. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Úspech obidvoch strán v spore podľa súdu je približne v rovnakom rozsahu.

11. Proti tomu rozsudku podali včas odvolanie žalobca, aj žalovaná.

12. Žalobca podal odvolanie voči výroku rozsudku o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania zmenil tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22,42 %, alebo aby odvolací súd v tejto časti rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Žalobca namieta, že pri aplikácii ust. § 252 CSP, keď súd zo žalovanej sumy 21 007,35 eur s príslušenstvom priznal žalobcovi sumu 12 858,97 eur je pomer úspechu žalobcu 61,21 % a úspech žalovanej 38,79 %. Potom čistý úspech žalobcu je 22,42 %. Úspech žalobcu nie je zanedbateľný, ani blížiaci sa k 0 %. Podľa uvedeného ustanovenia pri zásadne rovnakých čiastkových úspechoch súd môže vysloviť, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Vo všeobecnosti však platí, že ak strana mala vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí (§ 255 ods. 2 prvá časť CSP). Žalobca má zato, že mu prislúcha nárok na náhradu trov konania vo výške 22,42 %. V posudzovanom prípade nebol daný dôvod nepostupovať podľa prvej časti ust. § 255 ods. 2 CSP. A to aj s ohľadom na nutnosť predchádzajúceho konania, kde žalobcovi náhrada vzniknutých trov nebola priznaná. V danej veci bol totiž žalobca nútený uplatniť svoj nárok najskôr na Stálom rozhodcovskom súde Slovenskej bankovej asociácie, pričom dňa 02.01.2019 bola v Obchodnom vestníku zverejnená informácia o rozhodnutí Slovenskej bankovej asociácie ako zriaďovateľa Stáleho rozhodcovského súdu slovenskej bankovej asociácie o zrušení tohto súdu. Následne bol žalobca nútený podať žalobu na všeobecnom súde. Teda pri uplatnení svojej pohľadávky musel zvoliť neobvyklý a neštandardný spôsob, pričom za úkony spojené s uplatnením svojho nároku najskôr na rozhodcovskom súde mu náhrada priznaná nebola.

14. Žalovaná odvolaním napadla rozsudok okresného súdu v celom rozsahu. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Namietala, že v konaní si žalobca neuplatnil voči žalovanej splatné a nezaplatené splátky poskytnutého úveru, ale sumu ktorá podľa žalobcu predstavovala zostatok splatného a neuhradeného úveru na základe ním vyhlásenej predčasnej splatnosti úveru. Pokiaľ by žalobca podal v priebehu konania návrh na zaplatenie splatných a nezaplatených splátok jednalo by sa zo strany žalobcu o podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe a teda podľa § 140 ods. 2 CSP o zmenu žaloby. Žalobca takýto návrh na zmenu nepodal, súd mal byť viazaný žalobou tak ako bola podaná.

16. V prípade, že súd dospel k záveru že nie je viazaný návrhom žalobcu resp. že žalobca sa má právo domáhať nezaplatenej časti úveru, tak podľa názoru žalovanej, súd mohol žalobcovi priznať nárok len na splatnú a neuhradenú časť úveru ku dňu podania žaloby a nie ku dňu vyhlásenia rozhodnutia súdu vo veci samej - súd nemohol priznať nárok na splátky, ktorých splatnosť nastala až po podaní žaloby, nakoľko by takáto žaloba bola zo strany žalobcu predčasná. Žalovaná túto námietku vznesla v konaní na súde prvej inštancie, súd sa s touto námietkou nijako nevysporiadal a žalobcovi priznal uplatnený nárok aj na nesplatnú časť neuhradeného úveru ku dňu podania žaloby. Takéto rozhodnutie súdu nie je správne, nakoľko vytvára značnú nerovnováhu medzi účastníkmi súdneho konania v neprospech spotrebiteľa.

17. Pri posudzovaní premičania žalobcom uplatneného nároku súd mal zohľadniť, že žalovaná neuhradila splátky pred podaním žaloby a to napr. splátku splatnú dňa 15.12.2013, splatnú dňa 15.01.2014, splatnú dňa 15.02.2014 a ďalšie, ale uhradila časť splátok splatných po vyhlásení splatnosti úveru a to dňa 12.04.2016 v sume 100,- eur a dňa 27.06.2017 v sume 200,- eur. Okresný súd bez toho, aby mal v konaní preukázané, čo žalovaná uhradila, započítal všetky platby žalovanej na najstaršie splatné záväzky žalovanej. V prípade, že by žalobca postupoval pri vyhlásení predčasnej splatnosti v súlade s právnymi predpismi a zmluvnými dojednaniami, do predčasne zosplatennej sumy by sa počítali splátky splatné po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a splátka, pre ktorú žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a splátky nasledujúce po tejto splátke. Boli by to splátky tri mesiace pred zosplatením úveru, teda splátky za mesiace júl, august a september 2015. Splátky splatné pred mesiacom júl 2015 by nemohli byť zahrnuté do predčasne zosplatennej sumy, nakoľko ich splatnosť už nastala. Z uvedeného vyplýva, že okresný súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkou žalovanej ohľadom čiastočného premičania uplatnenej pohľadávky.

18. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že na základe postupu okresného súdu (kedy priznal žalobcovi sumu titulom neuhradených splátok úveru ku dňu vyhlásenia rozsudku, tak úspech žalobcu (výška prisúdennej sumy) nezávisel od žalobcu, ale od toho, kedy okresný súd vo veci vyhlási rozsudok. T.j. napr. ak by okresný súd vyhlásil rozsudok skôr, úspech žalobcu by bol menší. Pri postupe okresného súdu vo veci samej, ktorý však žalovaná považuje za nesprávny, okresný súd správne aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP tým, že vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

19. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol rozsudok okresného súdu vo veci samej potvrdiť.

20. Žalobca sa nestotožňuje s názorom žalovanej, že v danom spore malo dôjsť k zmene žaloby. Za zmenu žaloby sa považuje a) návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo (kvantitatívna zmena) - teda žalobou sa požaduje viac, ako v pôvodnom návrhu, o takúto situáciu v danom prípade nejde, b) návrh, ktorým sa uplatňuje iné právo (kvalitatívna zmena) - kedy žalobca žiada niečo iné - iný petit, ani o takúto situáciu sa v danom prípade nejedná, c) podstatná zmena, alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe - v danom prípade skutkový stav bol od počiatku daný a nemenný (kedy sa stále jedná o uplatňovanie peňažného nároku žalobcu voči žalovanej z tej istej zmluvy o úvere). Ohľadom zmeny žaloby žalobca poukazuje na renomovanú publikáciu Veľké komentáre CSP - viď. O zmenu žaloby nejde, ak dôjde síce ku zmene právneho dôvodu, ale bez zmeny v skutkovom stave. Zmenou žaloby nie je zmena právneho dôvodu bez zmeny skutkových tvrdení, právne posúdenie je vecou súdu. O zmenu žaloby nepôjde, ak žalobca uplatní okrem už uplatneného nároku nový nárok.

21. Pokiaľ súd priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na plnenie splátok do vyhlásenia rozhodnutia súdu, i toto zodpovedá tomu, čo i podľa vyššie uvedeného zmenou žaloby nie je a priznanie plnenia žalobcovi voči žalovanej je správne. Pokiaľ žalovaná používa termín predčasnosti žaloby zo strany žalobcu, toto neopiera o žiadne konkrétne ustanovenie CSP. Z tohto hodnotenia žalovanej nie je potom zrejmé, na čom je toto hodnotenie založené a aký má byť jeho následok. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, ustanovenia o sudcovskej koncentrácii tým nie sú dotknuté. Pokiaľ bolo výsledkom právneho posúdenia súdu to, že žalovaná má plniť splátky, rozhodnutím súdu bolo žalobcovi priznané právo na zaplatenie splátok splatných do vyhlásenia rozhodnutia. Súd žalobcovi nepriznal právo na zaplatenie splátok splatných po vyhlásení rozhodnutia. Zo žiadneho ustanovenia CSP ďalej nevyplýva povinnosť rozmnožovania súdnych sporov a iniciovanie ďalšieho súdneho konania s ohľadom na trvanie súdneho sporu a splatnosť ďalších splátok, ktorý medzitým nastane.

22. Žalobca nesúhlasí ani s názorom žalovanej k jej námietke premlčania. Žalobca poukazuje na to, že listom zo dňa 08.10.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, tento list žalovaná prevzala osobne dňa 09.10.2015. Žalovaná v čase úhrady sumy 100 eur (dňa 12.04.2016) a úhrady 200 eur (dňa 27.06.2017) mimoriadnu splatnosť nenamietala, nechovala sa a nekonala tak, že by uhrádzala splátky akoby k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nedošlo, plnila časť svojho celkového dlhu voči žalobcovi. Žalovaná zároveň tieto splátky nedefinovala ako úhrady nejakej konkrétnej splátky. Nie je potom zrejmé, prečo a ku ktorej splátke splatnej v ktorý deň by mala/mohla byť pri terajšej argumentácii žalovanej tá ktorá úhrada priradená. Podľa čl. IV odsek 11 VOP VÚB a.s. pre poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, predložených súdu je veriteľ oprávnený akúkoľvek platbu dlžníka na plnenie peňažného záväzku z úverovej zmluvy započítať najprv na dlžné splatné príslušenstvo záväzku od najstaršej pohľadávky, až potom na dlžnú splátku istiny od najstaršej pohľadávky, a to aj vtedy ak dlžník pri platení určí inak. V tomto prípade boli sumy 100 eur a 200 eur započítané na istinu. Zároveň podľa uvedeného ustanovenia VOP dochádza k priraďovaniu úhrad k najskôr splatným splátkam (podľa rozhodnutia súdu prvej inštancie vždy a len na istinu - keďže úver súd posúdil ako bezúročný a bezpoplatkový, pričom žalovaná vykonávala úhrady vo výške presahujúcej úhradu mesačnej splátky istiny (určenej súdom 280 eur), kedy uhrádzala splátky vyššie (od 360 eur - do 365 eur) ako vyplýva z prehľadu splátok.

23. Žalovaná sa nemôže na jednej strane (aby zaplatila menej) domáhať toho, aby bol úver poskytnutý posudzovaný ako bezúročný a bez poplatkov a zároveň tvrdiť, že na splátku splatnú dňa 15.12.2013 nič nezaplatila (keď chce namietnuť premlčanie) hoci mala s ohľadom na svoju argumentáciu z predchádzajúcej úhrady preplatok 80,85 eur (pri úhrade splátky 361,08 eur dňa 19.11.2013).

24. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej k odvolaniu žalobcu uviedol, že voči výroku o trovách konania podal preto odvolanie, že čistý úspech žalobcu predstavuje 22,42 %, čiže nie je zanedbateľný ani blížiaci sa k 0%. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nevyplýva nič také ako tvrdí žalovaná

v jej vyjadrení k odvolaniu žalobcu, že súd vyslovil o trovách, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania s ohľadom na priznanie splátok splatných do vyhlásenia rozsudku. Okresný súd v tej súvislosti keď vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, poukazuje na tú skutočnosť, že úspech obidvoch strán je približne rovnaký. Žalovaná podsúva súdu a žalobcovi na odôvodnenie neplatenia trov konania žalobcovi úvahu, myšlienkový postup, ktorý súd nepoužil. Okresný súd založil svoje rozhodnutie v časti náhrady trov konania na posúdení úspechu oboch strán ako približne rovnakého, nie na inej skutočnosti, či okolnosti.

25. Žalovaná na vyjadrenie žalobcu, ktorým žalobca reagoval na jej vyjadrenie k odvolaniu žalobcu, písomne nereagovala.

26. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP vo výroku, ktorým súd žalobe vyhovel (výrok I.) potvrdil a vo výroku o trovách konania podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.. V ostatnej časti je rozsudok nedotknutý (výrok II.).

27. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

28. Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalovanej spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu poukazuje a v súlade s týmto ustanovením odvolací súd bližšie svoje rozhodnutie neodôvodňoval, rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti vo veci samej potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody žalovanej odvolací súd dodáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a súčasne vec správne právne posúdil, rozhodnutie okresného súdu je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Rozhodnutie súdu spĺňa parametre riadne a dostatočne odôvodneného rozhodnutia. Obsahuje popisnú časť (čoho sa strany domáhajú, aké dôkazy súd vykonal) i spôsob a rozsah, akým sa súd prejednávajúcou vecou zaoberal a tiež právne posúdenie. Súd sa dostatočne vyporiadal i s rozhodujúcimi argumentmi strán sporu žalobcu i žalovanej, v odôvodnení rozsudku okresný súd náležite vysvetlil dôvody, pre ktoré žalobe čiastočne vyhovel, citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje závery. V odvolacom konaní žalovaná neuviedla iné skutočnosti než tie, s ktorými sa vyporiadal v odôvodnení rozsudku už okresný súd a na ktoré okresný súd dáva podľa názoru odvolacieho súdu náležitú odpoveď a s ktorou sa odvolací súd stotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu aj argumentácia žalobcu v jeho vyjadrení k odvolaniu žalovanej je správna. Odvolací súd rozhodnutie okresného súdu na odvolanie žalovanej v napadnutej časti vo veci samej potvrdil z vecne správnych dôvodov.

29. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

30. Odvolací súd vzhľadom na námietky žalobcu uvedené v odvolaní žalobcu, ktoré smeruje iba voči výroku o trovách konania, zmenil rozhodnutie okresného súdu vo výroku o trovách konania tak, že žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 22,42 %. Námietky žalobcu odvolací súd posúdil ako dôvodné. Žalobcovi je treba dať za pravdu v tom, že čistý úspech žalobcu v spore je 22,42 %, vychádzajúc zo žalobcom žalovanej sumy 21 007,35 eur (100 %) pri prisúdení sumy 12 858,57 eur žalobcovi to predstavuje 61,21 % úspech žalobcu a 38,79 % úspech žalovanej (38,79 % neúspech žalobcu). Odvolací súd sa riadil pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania rovnakým ustanovením CSP ako okresný súd a to ust. § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana úspech vo veci len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Odvolací súd však uvedené ustanovenie na existujúci skutkový stav (výsledok sporu) aplikoval inak ako okresný súd, a odvolací súd zastáva rovnaký názor ako žalobca, že nakoľko čistý úspech žalobcu vo veci vyjadrený percentom z celku je 22,42 %, potom takýto čiastočný úspech nie je nepatrný, nie je zanedbateľný, či blížiaci sa k 0 %. A preto žalobcovi patrí právo na náhradu

trov konania voči žalovanej v rozsahu 22,42 % z účelne vynaložených trov (podľa pomerného rozdelenia náhrady). O výške náhrady trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

31. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, preto odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

32. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).